

DISCIPOLII LUI CHRISTOS

ÎN LUMEA MODERNĂ

Simon Petru, împreună cu un alt ucenic, mergea după Isus. Ucenicul acesta era cunoscut de marele preot, și el a intrat cu Isus în curtea marelui preot, dar Petru a rămas afară la ușă. Celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieșit afară, a vorbit cu portărița și a băgat pe Petru înăuntru. Atunci slujnica-portăriță, a zis lui Petru: „Nu cumva tu ești unul din ucenicii omului acestuia?” „Nu sunt”, a răspuns el. Robii și aprozii care erau acolo, făcuseră un foc de cărbuni, căci era frig și se încălzeau. Petru stătea și el cu ei și se încălzea. Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii lui și despre învățătura lui. Isus i-a răspuns: „Eu am vorbit lumii pe față; totdeauna am învățat pe norod în sinagogă și în Templu, unde se adună toți iudeii și n-am spus nimic în ascuns. Pentru ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce M-au auzit despre ce le-am vorbit; iată, aceia știu ce am spus.” . . . Ana L-a trimis legat la marele preot Caiafa. Simon Petru stătea acolo și se încălzea. Ei i-au zis: „Nu cumva ești și tu unul din ucenicii Lui?” El s-a lepădat și a zis: „Nu sunt”. Unul din robii marelui preot, rudă cu acela căruia îi tăiasse Petru urechea, a zis: „Nu te-am văzut eu cu El în grădină?” Petru iar s-a lepădat. Și îndată a cântat cocoșul. (IOAN 18:15-21, 24-27)

Ce crezi dumneata, dragă cititorule, despre Petru? Îl blamezi sau ai fi făcut la fel, în situații asemănătoare, sau chiar mai puțin periculoase? Iată o întrebare la care noi trebuie să încercăm să răspundem sincer. Dar să plasăm evenimentele în prezent pentru a ne orienta atenția la ceva sigur, de necontestat. Iată: cea mai mare parte dintre francezii timpului nostru se cred creștini dar nici unu la mie din ei nu și-ar zice ucenici ai lui Christos. De ce?

Petru, chiar el era un ucenic, fără discuție, conducător al celor doisprezece, plin de entuziasm în protestul său de loialitate, în indignarea sa în fața suferințelor Învățătorului său. De aceea, greșelile sale, slăbiciunea sa sunt bătătoare la ochi, ne frapează. De la început, el s-a

proclamat ucenicul unui glas care nu permite replică:

„La cine să ne ducem?”, zice el. Tu ai cuvintele vieții veșnice.” (IOAN 6:68)

„Iată că noi am lăsat tot, și Te-am urmat.” (MATEI 19:27)

Dar aici, în curtea marelui preot, ca și pe mare, înaintea unui mare pericol fizic, (ca și în lupta sa interioară prin rugăciune), lui i-a fost frică și s-a lepădat de Învățătorul său. Pe când cei ce-și zic creștini, în zilele noastre, doar unii sunt cu adevărat ucenici și numai ei ar acționa ca Petru; cei mai mulți dintre ei nu ar fi acționat astfel, din frică de a nu se compromite, de a nu-și pierde reputația și de a nu încuraja